

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/324/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711218504
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7711218504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Pavla Tkáča a JUDr. Táne Veščečikovej v právnej veci žalobkyne Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, proti žalovanému C.. U. Q., W.. XX.XX.XXXX, F. U. Y., Š. Č.. XXXX/X, o zaplatenie 33,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 04.09.2012 č.k. 11C/47/2012-90 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 33,39 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,39 eur od 27.12.2011 do zaplatenia a trovy konania 88,32 eur to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozsudkom súd prvého stupňa v celom rozsahu vyhovel nároku žalobkyne, ktorý táto zakladala na tvrdení, že žalovaný dňa 26.12.2003 ako vodič osobného motorového vozidla zavinil dopravnú nehodu v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu vozidla v situácii v cestnej premávke, v dôsledku čoho prešiel s vozidlom do protismeru v čase, kedy tadial' prechádzalo osobné motorové vozidlo značky Š. XXX N. X.. Č.. Y. XX-XX, V. C. U. K.. Y. Č.. V dôsledku toho došlo k čelnej zrážke, pri ktorej došlo k smrteľným zraneniam osádky osobného motorového vozidla značky Š. XXX N., E. M. K.. Y. Č., K.. Y. Č.Š., Y.. L. Č., V. Y. E. H. Y., E. E. V. A. Z. R. Q. E. Y.. E. Q.. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný bol Okresným súdom v Humennom rozsudkom zo dňa 03.11.2004 pod č.k. 4T/41/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.02.2005 sp. zn. 3To/1/05 uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví a trestného činu ublíženia pod vplyvom návykovej látky, nakoľko v čase dopravnej nehody riadil osobné motorové vozidlo po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou najmenej 1,03 promile alkoholu v krvi. Z titulu uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky Q. L. S. X.. Č.. Y. XXX E. G. Ž. (Č. T. A. XXXXXXXXXXXX uhradila žalobkyňa za žalovaného v zmysle rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/94/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/66/2010 aj sumu 33,39 eur z titulu ošatenia pre nebohú U. L. Č.. Vzhľadom na vyššie uvedené vznikol žalobkyňi nárok na postih voči žalovanému až do výšky vyplateného poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z.

Súd prvého stupňa odôvodnil rozsudok tým, že na základe vykonaného dokazovania zistil z rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11C/94/2005-222 zo dňa 24.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/66/2010 zo dňa 06.12.2010, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť

žalobcom R. Č. E. M. Č. Š. E. T. T. W. T. K.. Y. Č. E. K.. V. Č., E. E. Y. L. Č. sumu 18.915,36 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval, že z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom tohto konania bola aj náhrada škody a nemajetková ujma, ktorá vznikla žalobcom v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného pri označenej dopravenej nehode, v dôsledku ktorej došlo k smrti ich syna, nevesty a ich vnučky. Súd priznal týmto rozsudkom žalobcom okrem ďalšej škody aj náhradu škody v sume 33,39 eur (1.006,- Sk) z titulu ošatenia W. Y. L. Č., ktorá je predmetom tohto konania.

Z listu žalobkyne zo dňa 28.01.2011 adresovaného R. Č. (č. I. 37) súd prvého stupňa konštatoval, že týmto listom žalobkyňa oznámila, že v nasledujúcich dňoch mu bude uhradená suma 33,39 eur z titulu zmluvného poistenia ich poisteného - žalovaného z titulu náhrady škody na veciach. Konštatoval, že z príkazu (č. I. 38) a z fotokópie výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že táto dňa 01.02.2011 uhradila R. Č. uvedenú sumu. Listom zo dňa 31.01.2011 žalobkyňa túto skutočnosť oznámila žalovanému na adresu Y., V. X a tento zároveň vyzvala na úhradu uvedenej sumy s poukazom na to, že uvedenú nehodu spôsobil pod vplyvom návykovej látky. Rovnakú skutočnosť žalobkyňa opätovne žalovanému oznámila aj podaním zo dňa 05.10.2011 na adresu žalovaného Y., Š. X a opätovne ho vyzvala na uhradenie žalovanej sumy. Rovnakú výzvu žalobkyňa zaslala žalovanému aj dňa 10.11.2011 na adresu Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca s tým, že túto výzvu žalovaný prevzal dňa 15.11.2011, ktorú skutočnosť si súd overil na základe oznámenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zo dňa 23.07.2012.

Na základe toho súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 4 ods. 1, 2, 4, ako aj § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzavrel, že žalovaný spôsobil škodu svojím zavinením, ktorú za neho v dôsledku zákonného poistenia uhradila žalobkyňa ako poisťovateľ v zmysle ust. § 4 ods. 2 cit. zákona a z dôvodu, že žalovaný spôsobil škodu pod vplyvom alkoholu, vznikol žalobkyňi nárok podľa § 12 ods. 1 písm. a) citovaného zákona voči nemu na náhradu poskytnutého poistného plnenia. Z tohto dôvodu považoval nárok žalobkyne v celom rozsahu za dôvodný a tomuto vyhovel.

S poukazom na to, že žalovaný sa so svojím plnením ocitol v omeškaní, priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z.

Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa založil na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešného žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyňi aj trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur a úhradu cestovného jej zástupcu na pojednávania pred súdom prvého stupňa.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný bez bližšej špecifikácie a odôvodnenia s tým, že toto dodatočne odôvodní.

Osobitným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.11.2012 svoje odvolanie doplnil dôvodmi, v ktorých uviedol, že pred súdom prvého stupňa boli porušené jeho práva tým, že nebolo konkrétne rozhodnutie vo veci samej. Konštatoval, že nikoho nemožno pozbaviť práva na obhajobu a na oboznámenie sa s dôkazmi. Konštatoval, že žalobkyňa posielala písomnosti na adresu, kde v roku 2008 nebýval, a to napriek tomu, že jej to písomne oznámil. Má za to, že žalobkyňa úmyselne zavádzala z dôvodu, aby sa nemohol včas vyjadriť k jej podaniam, čo je dôvodom na vykonanie prieskumu zákonnosti súdneho rozhodnutia. Konštatoval, že zákon hovorí „nie dvakrát v jednej veci.“ Má za to, že na Okresnom súde Michalovce bolo po druhýkrát rozhodnuté, a to napriek tomu, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Humenné bolo v roku 2010 rozhodnuté, že on má uvedenú čiastku zaplatiť a exekútor mu ju už aj stiahol z účtu. Z tohto dôvodu považuje rozhodnutie za nedôstojné a nezákonné.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Táto navrhovala odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. d) O.s.p. s poukazom na to, že rozsudok súdu prvého stupňa bol tomuto doručený 11.1.2012, voči ktorému podal 29.10.2012 odvolanie, ktoré však neodôvodnil. Doplňenie dôvodov odvolania bolo doručené súdu dňa 07.11.2012, t.j. zjavne po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Má teda za to, že odvolanie žalovaného nespĺňa náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 v spojení s § 42 ods. 3 O.s.p. a preto je toto potrebné odmietnuť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p., vec správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol.

Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvého stupňa.

Za vecne správne a výstižne považuje odvolací súd aj dôvody prvostupňového rozsudku, s ktorými sa stotožňuje, a preto v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na odvolacie námietky žalovaného považuje za potrebné k týmto dodať:

Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že tento vidí nesprávnosť rozsudku súdu prvého stupňa v tom, že tento bol voči nemu vydaný opakovane s poukazom na to, že už v predchádzajúcom rozsudku Okresného súdu Humenné bol zaviazaný uvedenú škodu uhradiť, čo aj vykonal prostredníctvom exekučného konania. Za porušenie jeho procesných práv považoval taktiež skutočnosť, že žalobkyňa mu pred podaním žaloby nedoručila výzvu ani písomnosti, na základe ktorých by mohol posúdiť dôvodnosť jej nároku. Z obsahu týchto dôvodov odvolací súd vyvodil záver o tom, že odvolanie žalovaného sa zakladá na dôvodoch uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. pokiaľ žalovaný poukazoval na skutočnosť, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo. Ako aj v dôvodoch uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. pokiaľ tento poukazoval na vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd nepovažuje odvolacie námietky žalovaného za dôvodné. Skutočnosť, že žalovaný bol predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Humenné pod č.k. 11C/94/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/66/2010 zaviazaný uhradiť poškodeným R. Č. E. M. Č., ako pozostalým aj škodu, ktorá je predmetom tohto konania, nepredstavuje prekážku právoplatne rozsúdenej veci, keďže uvedený rozsudok zakladá práve povinnosť žalobkyne ako poisťovateľa uhradiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla za žalovaného ako poistenca uvedenú škodu poškodenému a na základe toho jej vzniká nárok až do výšky plnenia uplatniť uvedenú sumu voči žalovanému ako poistencovi podľa § 12 ods. 1 písm. a) citovaného zákona voči poistencovi na základe toho, že tento uvedenú škodu spôsobil pod vplyvom návykovej látky. Prebiehajúce konanie teda nepredstavuje vo vzťahu ku konaniu vedenému pred Okresným súdom Humenné pod č.k. 11C/94/2005, totožnosť účastníkov ani totožnosť predmetu konania.

Obrana žalovaného by bola dôvodná iba v prípade, ak by tento preukázal, že svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu Humenné pod č.k. 11C/94/2005 uhradil. Takúto skutočnosť však žalovaný v priebehu konania nepreukázal. Samotné jeho tvrdenie o tom, že poškodený v exekučnom konaní vymáhajú okrem iného aj uvedenú škodu priamo voči nemu ešte nepreukazuje, aby v čase rozhodnutia súdu takáto škoda bola zo strany žalovaného aj uhradená, resp. vymožená exekútorom, keďže iba v takomto prípade by išlo o duplicitné plnenie vo vzťahu k poškodeným.

Za dôvodnú nepovažuje odvolací súd ani námietku žalovaného, pokiaľ tento poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa mu pred podaním žaloby nedoručila žiadnu výzvu, na základe ktorej by predmet konania porovnal s predmetom konania v už právoplatne rozhodnutej veci. V konaní bolo totiž na základe Správy od Ústavu výkonu trestu odňatia slobody Košice - Šaca zo dňa 23.07.2012, ako aj pripojenej poštovej doručky preukázané, že žalovaný dňa 15.11.2011 prevzal vo výkone trestu spornú poštovú zásielku, čo potvrdil aj vlastnoručným podpisom.

K vyjadreniu žalobkyne k vadám odvolania žalovaného odvolací súd udáva, že súdna prax Najvyššieho súdu SR v tejto otázke uzavrela, že lehota na podanie odvolania uvedená v ust. § 205 ods. 3 O.s.p., v rámci ktorej môže odvolateľ rozšíriť rozsah a dôvody odvolania sa vzťahuje iba na odvolanie, ktoré má všetky náležitosti. Ak odvolanie tieto náležitosti nemá, je súd povinný odvolateľa vyzvať, aby chýbajúce náležitosti doplnil a uložiť mu lehotu na ich doplnenie. Pokiaľ odvolateľ doplnil odvolanie do rozhodnutia

odvolacieho súdu, je bez právneho významu, že k tomu došlo až po uplynutí odvolacej lehoty (Uznesenie NS SR 6Cdo/30/2012).

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešná žalobkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.